

Sygnatura akt I C 1082/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23-02-2016 r.

Sąd Okręgowy w K. Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Nawrocki

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Broniszewska

po rozpoznaniu w dniu 23-02-2016 r. w K.

sprawy z powództwa **R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1), małoletniej P. C. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego E. M. (1)**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powodów R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1), małoletniej P. C. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego E. M. (1) kwoty po 70.000 zł (siedemdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011r. do dnia zapłaty.
2. Oddala powództwa R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1), małoletniej P. C. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego E. M. (1) w pozostałym zakresie.
3. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.
4. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w K. kwotę 22.717 zł 46 gr (dwadzieścia dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych czterdzieści sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Andrzej Nawrocki

Sygn. akt I C 1082/13

UZASADNIENIE

Powód małoletni A. C. (2), reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego – ojca G. C. (1), w dniu 3.06.2011 r. o godz. 9.45, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 800.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty - tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 14.04.2011 r. i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł oraz opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W uzasadnieniu pozwu powód wywodził, że w dniu 14.04.2011 r. w W. kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) D. C. (1), na terenie boiska piłkarskiego potrafił małoletniego powoda. Wskutek powyższego zdarzenia powód doznał poważnych obrażeń ciała. Pojazd sprawcy ubezpieczony był z tytułu OC w towarzystwie pozwanej spółki. Powód po wypadku został przewieziony do szpitala w S., następnie przetransportowany do szpitala w I.. W dniach od 14.04.2011 r. do 15.04.2011 r. powód przebywał na Oddziale Chirurgicznym, gdzie został poddany zabiegowi kraniotomii, dalsze leczenie miało miejsce w

Oddziale Intensywnej Terapii, gdzie powód w stanie śpiączki przebywa do dzisiaj. Powód podkreślił, iż żądana tytułem zadośćuczynienia kwota nie może zostać uznana za wygórowaną wobec doznanych obrażeń ciała, młodego wieku oraz ogromnej lekkomyślności sprawcy zdarzenia. Obecnie nie jest nawet wiadomym, czy powód wybudzi się ze śpiączki, czy zostanie wyeliminowany trwale z życia rodzinnego, czy zrealizuje swe marzenia i czy będzie zdany na pomoc osób trzecich do końca życia (k. 2-4).

Pozwany (...) S.A. w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany podkreślił, że w toku postępowania likwidacyjnego ustalił należną na rzecz powoda kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Oświadczył nadto, iż małoletni powód w dniu 3.06.2011 r. zmarł, w związku z czym istnieje konieczność ustalenia dokładnej daty i godziny śmierci powoda oraz dokładnej daty wniesienia pozwu do sądu. Pozwany wskazał nadto, że pozew został wniesiony przez przedstawiciela ustawowego powoda, a wobec wysokości roszczenia przedstawiciel ustawowy winien dysponować zgodą sądu opiekuńczego na wytoczenie powództwa. Pozwany wyjaśnił także, że wypadek wydarzył się na boisku piłkarskim i zdaniem pozwanego powód w ogóle nie powinien znajdować się na terenie tego boiska piłkarskiego w czasie kiedy kierujący pojazdem dokonywał na nim jakichkolwiek manewrów. Nadto pozwany wskazał, że zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego powód przebywając na boisku piłkarskim powinien znajdować się w miejscu dozwolonym tak, aby zachować bezpieczną odległość od pojazdu. Zachowanie powoda, który w zbyt bliskiej odległości obserwował manewry kierowcy było nieprawidłowe, nadto miało znamiona nagłego wtargnięcia bezpośrednio przed maskę pojazdu. Ponadto małoletni miał 1,76 promila alkoholu we krwi, co również winno być wzięte pod uwagę przez sąd orzekający. Powód przyczynił się zatem do zdarzenia. Pozwany podniósł również, że przed zdarzeniem powód został ciężko pobity, a zatem konieczne jest zbadanie, czy okoliczność ta nie miała znaczenia dla ustalenia przyczyn zgonu powoda. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował wysokość żądanej kwoty wskazując, że jest zbyt wygórowana. Żądanie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za skutki wypadku – wobec śmierci powoda – stało się zaś bezprzedmiotowe. Pozwany zakwestionował również żądanie odsetek za opóźnienie od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej (k. 33-40).

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 25.07.2011 r. sygn. akt I C (...) na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie, ustalając, iż małoletni powód zmarł w dniu 3.06.2011 r. o godz. 11.00, natomiast pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 3.06.2011 r. o godz. 9.45 (k. 62).

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 24.09.2012 r. sygn. akt I C (...) podjął zawieszone postępowanie z udziałem następców prawnych zmarłego powoda A. C. (2) w osobach G. C. (1), R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1) i P. C. (k. 76).

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 10.12.2012 r. sygn. akt I C (...) zawiesił postępowanie w sprawie – wobec śmierci G. C. (1) (k. 114).

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 13.11.2013 r. sygn. akt I C (...) podjął zawieszone postępowanie z udziałem następców prawnych zmarłego G. C. (1) w osobach R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1) i P. C. (k. 129).

Powodowie R. C. (1), T. C. (1), S. C. (1), E. M. (1) i A. C. (1) w toku postępowania – pismem z dnia 21.03.2014 r. – sprecyzowali żądanie pozwu i wnieśli o zasądzenie od pozwanego po 1/6 żądanej pierwotnie kwoty 800.000 zł tytułem zadośćuczynienia (k. 150).

Pozwany (...) S.A. w odpowiedzi na pismo z dnia 21.03.2014 r. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 157-158)

Powodowie R. C. (1), T. C. (1), S. C. (1), E. M. (1) i A. C. (1) wnieśli ostatecznie o zasądzenie na swoją rzecz kwot po 133.333 zł 33 gr, a małoletnia P. C. – reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego E. M. (1) – kwotę 133.333

zł 34 gr – co stanowi dochodzoną pierwotnie kwotę w wysokości 800.000 zł, a także zasądzenie kosztów zgodnie z przedłożonym spisem na kwotę 17.675 zł 30 gr (k. 430v).

Pozwany (...) S.A. w S. – następca prawny (...) S.A. w S. - ostatecznie wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu zgodnie z przedłożonym spisem kosztów w kwocie 13.382 zł 53 gr (k. 446).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14.04.2011 r. D. C. (1), kierując samochodem marki V. (...), nr rej. (...) pojechał wraz z A. C. (2), E. W. (1) oraz D. A. do W.. W międzyczasie A. C. (2) spożywał alkohol: piwo i szampana. W W. D. C. (1) zabrał do samochodu jeszcze A. J. (1), N. K. oraz S. B. (1) i wszyscy pojechali na boisko piłkarskie. Około godz. 21.00, kiedy było już prawie ciemno, na boisku D. C. (1) zaczął wykonywać swoim samochodem manewry - tzw. „bączki”. W samochodzie tym w tym czasie siedziały nadto E. W. (1) i N. K. (dowód: zeznania świadków D. C. k. 151v-152, E. W. k. 152-153, A. J. k. 215, N. K. k. 215v-216, S. B. k. 227-228).

Pozostałe osoby stały na boisku i obserwowały manewry w światłach samochodu, gdyż w tym miejscu nie było żadnego oświetlenia, przy czym A. C. (2) znajdował się z przodu grupy obserwujących – bliżej środka boiska i bliżej samochodu, nadal spożywał alkohol i dla uczestniczących w zdarzeniu osób był pod widocznym wpływem alkoholu. W pewnym momencie podszedł bliżej w stronę samochodu (dowód: zeznania świadków E. W. k. 152-153, S. B. k. 227-228).

W pewnym momencie kierujący samochodem marki V. (...) nr rej. (...) D. C. (1), będąc w ruchu do tyłu, skręcił koła przednie w lewo i spowodował manewr zarzucania samochodu w prawo. Przodem prawej strony samochodu uderzył A. C. (2) (dowód: k. 7, 175-201, 214, zeznania świadków D. C. k. 151v-152, E. W. k. 152-153, A. J. k. 215, N. K. k. 215v-216, S. B. k. 227-228)

Po wypadku A. C. (2) został przewieziony do szpitala w S., gdzie rozpoznano: stan po wypadku drogowym, uraz wielonarządowy, a następnie karetką został przewieziony do (...) Szpitala (...) w I. na Oddział Chirurgiczny, z rozpoznaniem: stan po urazie głowy, rozległy krwiak podtwardówkowy ze stłuczeniem i rozerwaniem mózgu, rozległy obrzęk mózgu. W chwili przyjęcia był bez kontaktu, źrenice szerokie bez reakcji na światło, zaintubowany i zaopatrzony wlewem kroplowym. Po wykonaniu badania TK został przewieziony na salę operacyjną, gdzie wykonano zabieg płatowego otwarcia czaszki po stronie lewej, ewakuowano rozległy krwiak i rozległe stłuczenie oraz rozerwanie mózgu ze znacznym jego obrzękiem. W dniu 15.04.2011 r. pacjent został przekazany na Oddział Intensywnej Terapii (...) Szpitala (...) w I. z rozpoznaniem: wypadek komunikacyjny, uraz czaszkowo-mózgowy, stan po ewakuacji krwiaka przymózgowego nad lewą półkulą, ogniska stłuczenia mózgu, obrzęk mózgu, przepuklina mózgowa przez otwór trepanacji, wstrząs krwotoczny, odrespiratorowe zapalenie płuc. Z powodu ogromnego rozwijającego się obrzęku mózgu po zabiegu nie udało się przywrócić ciągłości skóry nad miejscem trepanacji, doszło do zakażenia zawartości przepukliny mózgowej. Od 1.06.2011 r. stan A. C. (2) pogorszył się, w dniu 3.06.2011 r. nastąpiło zatrzymanie krążenia w mechanizmie bradyastolii. O godz. 11.00 stwierdzono zgon A. C. (2) (dowód: k. 12-14, 49, 52, 60-61, historia choroby A. C. (2) wraz z załączoną dokumentacją medyczną).

Poszkodowany do chwili śmierci nie odzyskał przytomności, w szpitalu miał odruch kaszlu, ponadto ruszył ręką, palcem u nogi, a z oczu leciały mu łzy (dowód: zeznania powodów R. C. k. 244v, T. C. k. 244v-245, S. C. k. 245, E. M. k. 245, A. C. k. 245).

W chwili zdarzenia A. C. (2) miał 1,76 promila alkoholu we krwi. (dowód: 51)

Przed wypadkiem z dnia 14.04.2011 r. – na początku kwietnia 2011 r. A. C. (2) miał siniak pod okiem, był w związku z tym w szpitalu, gdzie opatrzono mu oko, ale nie założono szwów (dowód: zeznania powódki A. C. k. 245).

U A. C. (2) w wyniku badania sądowo-lekarskiego stwierdzono: stan po operacyjnym otwarciu w dniu 14.04.2011 r. jamy czaszki i ewakuacji krwiaka podtwardówkowego po stronie lewej, ze stwierdzanym również obrzękiem i stłuczeniem tkanki mózgowej, zapalenie mózgu z obecnością rozległego ropnia w obrębie lewej półkuli mózgu, cechy

obrzęku oraz rozmiękania tkanki mózgowej, zmiany zapalne płuc, z tworzeniem ropni, stan po tracheotomii, liczne ślady po wkluciach na skórze, odleżyny na plecach, stan po urazie głowy z dnia 3.04.2011 r. ze zranieniem skóry okolicy lewego łuku brwiowego, samoistne zmiany chorobowe w postaci włóknienia okołonaczyniowego mięśnia sercowego oraz niewielkich zmian miażdżycowych naczyń tętniczych. Przyczyną zgonu były następstwa rozległego pourazowego uszkodzenia tkanki mózgowej po stronie lewej z wtórnym zakażeniem i rozwojem zapalenia mózgu, przy współistniejącym zapaleniu płuc. Do rozwoju zmian zapalnych zarówno mózgu jak płuc doszło na podłożu ciężkiego stanu ogólnego w jakim A. C. (2) znalazł się po przebytych w dniu 14.04.2011 r. urazie głowy. Rozwojowi zmian zapalnych mózgu w szczególności sprzyjał rozległy pourazowy obrzęk oraz stłuczenie mózgu, uniemożliwiające zamknięcie światła rany pooperacyjnej powstałej po ewakuacji krwiaka podtwardówkowego, Zapalenie płuc jest natomiast typowym powikłaniem rozwijającym się u znajdujących się w ciężkim stanie ogólnym, długotrwale unieruchomionych osób. Zachodzi bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy urazem głowy doznanym przez pokrzywdzonego w dniu 14.04.2011 r., a jego późniejszym zgonem w szpitalu. Skutki urazu głowy doznanego przez pokrzywdzonego w dniu 3.04.2011 r. nie przyczyniły się do jego zgonu. Jak wynika z dokumentacji medycznej, doszło wówczas jedynie do uszkodzenia skóry przez kolczyk znajdujący się w obrębie lewego łuku brwiowego, nie stwierdzono natomiast uszkodzeń kości czaszki oraz struktur śródczaszkowych. Obrażenia ciała takie jak rany pooperacyjne na skórze (po otwarciu jamy czaszki, po tracheotomii) oraz ślady po wkluciach na skórze wiązać należy z działaniami medycznymi prowadzonymi w szpitalu (dowód: opinia sąдово-lekarska z dnia 22.07.2011 r. sporządzona przez biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej C. M. im. L. R. w B. (...) w T.: dr D. Z. i dr E. B. k. 167 w zw. z k. 161-164 akt Sądu Rejonowego w M. sygn. II K (...)).

W chwili wypadku A. C. (2) miał (...) lat, mieszkał wraz z siostrą A. C. (1) i ojcem G. C. (1) w miejscowości S., jego matka zmarła w 2010 roku. A. C. (2) miał nadto pięcioro rodzeństwa: trzech braci T. C. (1), R. C. (1) i S. C. (1) oraz dwie siostry: E. M. (1) i małą P. C.. A. C. (2) uczęszczał do (...) w S., gdyż miał trudności z nauką w gimnazjum, planował w przyszłości pracę w firmie brata R. C. (1) jako monter instalacji wodno-kanalizacyjnej i gazowej, interesował się sportem i motoryzacją. Był energicznym i wesołym człowiekiem, miał dużo przyjaciół (dowód: k. 10-11, zeznania powodów R. C. k. 244v, T. C. k. 244v-245, S. C. k. 245, E. M. k. 245, A. C. k. 245).

Wypadek z dnia 14.04.2011 r. polegał na potrąceniu A. C. (2) przez przednią część prawego boku samochodu V. (...), którego kierujący D. C. (1) kręcił „bączki” na boisku piłkarskim. Kierujący samochodem V. (...) kręcąc „bączki” na trawiastym boisku piłkarskim stworzył bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa dla osób znajdujących się poza samochodem oraz będących z nim w pojeździe. Kierujący samochodem używał swego samochodu w sposób zagrażający bezpieczeństwu osób, co było w tej sytuacji oraz warunkach jednoznacznie zabronione. Brak jest innego – poza osobowym – materiału dowodowego, na podstawie którego można by jednoznacznie stwierdzić, czy potrącenie A. C. (2) nastąpiło podczas zbliżania się do obracającego się samochodu V. (...) czy do jego potrącenia doszło w chwili zarzucania tego samochodu – nie można tego stwierdzić także na podstawie obrażeń ciała. Brak jest też fotografii uszkodzonego samochodu, co pozwalałoby na przypisanie odniesionych obrażeń do uszkodzonych elementów samochodu i odtworzenie mechanizmu potrącenia. Z tego samego powodu nie można także ustalić w jakim miejscu znajdował się pojazd po uderzeniu C. (dowód: k. 285, opinia biegłego sądowego w dziedzinie techniczno-kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej dr. inż. W. D. oraz biegłego sądowego w dziedzinie medycyny sądowej dr hab. med. C. Ż. k. 292-324, 428-429).

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 22.12.2011 r. sygn. akt II K (...) skazał D. C. (1) na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat za czyn z art. 155 kk w zw. z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, polegający na tym, iż w dniu 14.04.2011 r. w W. gm. Jeziora W. naraził A. C. (2) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) na boisku piłkarskim i wykonując manewry kręcenia się tym pojazdem w miejscu, prawym przednim bokiem samochodu uderzył w znajdujące się na tym boisku pokrzywdzonego, który na skutek tego doznał ciężkich obrażeń ciała w postaci urazu czaszkowo-mózgowego, krwiaka podtwardówkowego lewostronnego oraz stłuczenia i obrzęku mózgu, które to obrażenia były przyczyną jego zgonu w dniu 3.06.2011 r. (dowód: k. 275-276 akt Sądu Rejonowego w M. sygn. akt II K (...)).

Od momentu uderzenia u A. C. (2) występowały różnego stopnia dolegliwości bólowe, w momencie kiedy doszło do narastania krwaka i obrzęku mózgu, to dolegliwości nie były przez pokrzywdzonego odczuwane. Od tego momentu mamy do czynienia z występowaniem odruchów pionowych, a kora mózgowa „wyłącza” świadomość i odczuwanie bólu oraz bodźców zewnętrznych. Jednocześnie podczas przebywania na Oddziale Intensywnej Terapii A. C. (2) był poddany kompleksowemu leczeniu, w tym przeciwbólowemu przy pomocy leków z grupy opioidów. Z medycznego punktu widzenia tak rozległe obrażenia mózgu z współistniejącą analgesacją, czyli ukierunkowanym specjalistycznym leczeniem mającym znieść dolegliwości bólowe oraz działać nasennie i uspokajająco, a ponadto w tak ciężkim stanie ogólnym wykluczają możliwość zachowania przez pacjenta świadomości i orientacji co do miejsca, czasu i okoliczności w których się znalazł. W celu uśmierzania bólu pooperacyjnego u A. C. (2) podczas leczenia na Oddziale Intensywnej Terapii zastosowano wlew ciągły z preparatów zaliczanych do silnych opioidów. W połączeniu z lekami sedującymi (nasennymi i uspokajającymi) zastosowane leczenie było adekwatne do stanu miejscowego i ogólnego pacjenta i zapewniało mu pełną ochronę przed bólem. Zastosowana analgesacja w połączeniu z opisywanymi rozległymi uszkodzeniami ośrodkowego układu nerwowego wykluczają zachowanie przez pacjenta świadomości. Zabieg tracheotomii wykonany u A. C. (2) ułatwił mu oddychanie oraz zmniejszył dolegliwości związane z zaleganiem gęstej wydzieliny w drogach oddechowych. Ze względu na leki można stwierdzić, że chory nie odczuwał dyskomfortu związanego z rurką tracheostomią. Odruch kaszlowy jest odruchem pionowym – jest niezależny od woli pacjenta i wynika z działania ośrodków zlokalizowanych w pniu mózgu. Przygryzanie rurki intubacyjnej można interpretować jako inny sposób manifestacji odruchu kaszlowego. W celu określenia stanu neurologicznego po jakimś czasie odstawiana jest analgesacja i chory jest wybudzany. Możliwe że w tym czasie dochodziło do prowokowania odruchu kaszlowego przez rurkę intubacyjno-tracheostomią. Brak podstaw, aby stwierdzić, iż u A. C. (2) doszło do odleżyn, ponadto chory miał kontynuowane leczenie przeciwbólowe i uspokajające, co niweluje ból w przypadku ewentualnych odleżyn. U A. C. (2) rozpoznano: uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego poprzez rozległy krwak podtwardówkowy skutkujące porażeniem i niedowładem czterokończynowym: uszczerbek 100%, utrwalone rozlane uszkodzenie mózgu znacznie utrudniające sprawność ustroju wymagające opieki innych osób: uszczerbek 100%. Łączny uszczerbek na zdrowiu: 100% (dowód: opinia biegłego sądowego specjalisty medycyny sądowej dr hab. med. C. Ż. k. 355-368, 429).

A. C. (2) nie mógł odczuwać bólu, ponieważ natychmiast stracił przytomność, a szybko narastający krwak śródczaszkowy spowodował znaczący ucisk struktur półkul mózgowych – w takiej sytuacji chory nie ma poczucia bólu. Nawet silne bodźce bólowe nie są odczuwalne przez chorego. Przy szybko dopełniającymi się krwaku oraz dodatkowo obrzęku mózgu chory jest głęboko nieprzytomny i nie docierają do niego żadne bodźce bólowe. W momencie przyjęcia do szpitala chory był już praktycznie „odkorowany” (kora mózgowa była nieodwracalnie zniszczona przez niedotlenienie, na co wystarczą 4 minuty). Objawy zginania kończyn na bodźce bólowe są wyrazem tego, że istniała funkcja wyłącznie pnia mózgowego. Zabieg operacyjny był jedynie próbą ratowania życia, z góry skazaną na niepowodzenie. Po wypadku A. C. (2) nie miał świadomości co do własnej osoby ani otoczenia – nie miał żadnych możliwości komunikowania się z otoczeniem. Po uderzeniu A. C. (2) stracił przytomność oraz reakcje na bodźce bólowe, w tym stanie nie wymagał podawania leków przeciwbólowych ani sedatywnych, nie miał możliwości odczuwania bólu, nie miał możliwości odczuwania jakiegokolwiek dyskomfortu związanego z rurką intubacyjną. Wszelkie reakcje ruchowe odbywały się na poziomie pnia mózgu i były nieświadome – także prężenia kończyn – początkowo zgięciowe, potem wyprostne, prymitywne odruchy żucia – świadczą niezbicie o uszkodzeniu pnia mózgu na poziomie śródmózgowia na skutek jego ucisku i przemieszczenia. Chory nie mógł odczuwać też bólu spowodowanego przez odleżyny. Uszczerbek na zdrowiu wynosił od początku 100%. Los A. C. (2) był przesądzony już w kilka minut po uderzeniu go w głowę przez samochód. Do szpitala trafił już ze znacznym nieodwracalnym uszkodzeniem mózgu, ustało krążenie mózgowe. Jest to stan nieodwracalny i nieuchronnie prowadzi do zgonu. Rokowania co do życia chorego było od początku niepomyślne i nie mogło go zmienić żadne postępowania lecznicze (dowód: opinia biegłego sądowego neurochirurga dr med. R. C.-S. k. 387-390, 418).

Powód A. C. (2) pismem z dnia 12.05.2011 r. zgłosił szkodę (...) S.A. w S., żądając zapłaty kwoty 400.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 8.06.2011 r. ustalił na rzecz

poszkodowanego jako kwotę bezsporną kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia (dowód: k. 15-16, 47-48, 50). Powyższa kwota 20.000 zł nie została jednakże wypłacona (bezsporne).

Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 7.05.2012 r. sygn. akt I Ns (...) stwierdził, że spadek po A. C. (2) na podstawie ustawy nabyli jego ojciec G. C. (1) – w 1/2 części oraz jego rodzeństwo R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1) i P. C. – każde w 1/12 części, przy czym nabycie spadku nastąpiło z dobrodziejstwem inwentarza (dowód: k. 72).

W dniu 6.11.2012 r. zmarł G. C. (1). Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 22.02.2012 r. sygn. akt III RNsm (...) umieścił P. C. w rodzinie zastępczej u wnioskodawców E. i R. małżonków M. (dowód: k. 91, 113, dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w S. sygn. III RNsm (...)).

Sąd Rejonowy w K. VII Zamiejskowy Wydział Cywilny w S. postanowieniem z dnia 9.05.2013 r. sygn. akt VII Ns (...) stwierdził, że spadek po G. C. (1) na podstawie ustawy nabyły jego dzieci R. C. (1), T. C. (1), E. M. (1), S. C. (1), A. C. (1) i P. C. – każdy w 1/6 części, przy czym nabycie spadku nastąpiło z dobrodziejstwem inwentarza (dowód: k. 124, dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w K. VII Wydziału Zamiejskowego w S. sygn. VII Ns (...)).

W toku procesu na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 31.10.2014 r. sygn. akt GD.VII Ns-Rej. KRS/(...) doszło do połączenia (...) S.A. w S. z (...) S.A. w S., w rezultacie czego (...) S.A. w S. utraciło osobowość prawną, natomiast następcą prawnym (...) S.A. jest (...) S.A. w S. (k. 240-243).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań powodów R. C. (1) (k. 244v), T. C. (1) (k. 244v-245), S. C. (1) (k. 245), E. M. (1) (k. 245), A. C. (1) (k. 245), zeznań świadków: D. C. (1) (k. 151v-152), E. W. (1) (k. 152), A. J. (3) (k. 215), N. K. (k. 215v-216), S. B. (1) (k. 227-228), opinii sądowno-lekarskiej z dnia 22.07.2011 r. sporządzonej przez biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej C. M. im. L. R. w B. (...) w T.: dr D. Z. i dr E. B. (k. 167 w zw. z k. 161-164 akt Sądu Rejonowego w M. sygn. II K (...)), opinii biegłego sądowego w dziedzinie techniczno-kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej dr. inż. W. D. (2) oraz biegłego sądowego w dziedzinie medycyny sądowej dr hab. med. C. Ż. (2) (k. 292-324, 428-429), opinii biegłego sądowego specjalisty medycyny sądowej dr hab. med. C. Ż. (2) (k. 355-368, 429), opinii biegłego sądowego neurochirurga dr med. R. S. (k. 387-390, 418) oraz dokumentów: kserokopii pisma z dnia 11.05.2011 r. (k. 7), kserokopii odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 10), kserokopii dowodu osobistego (k. 11), kserokopii dokumentacji medycznej (k. 12-14, 60-61), kserokopii pisma z dnia 12.05.2011 r. (k. 15-16), wydruku maila z dnia 27.06.2011 r. (k. 47), kserokopii polecenia wypłaty odszkodowania (k. 48), kserokopii odpisu skróconego aktu zgonu (k. 49), kserokopii decyzji z dnia 8.06.2011 r. (k. 50), kserokopii pisma z dnia 10.06.2011 r. (k. 51), kserokopii postanowienia z dnia 4.06.2011 r. (k. 52), kserokopii postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 7.05.2012 r. sygn. akt I Ns (...) (k. 72), kserokopii postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 22.02.2012 r. sygn. akt III Nsm (...) (k. 91), odpisu skróconego aktu zgonu G. C. (k. 113), kserokopii postanowienia Sądu Rejonowego w K. VII Zamiejskowego Wydziału Cywilnego w S. z dnia 9.05.2013 r. sygn. akt VII Ns (...) (k. 124), wydruku dokumentacji zdjęciowej (k. 175-201, 214), kserokopii postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 31.10.2014 r. sygn. akt GD.VII Ns-Rej. KRS/(...) (k. 240), kserokopii odpisu z KRS (k. 241-243), pisma z dnia 8.04.2015 r. (k. 285) oraz dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w K. VII Zamiejskowego Wydziału Cywilnego w S. sygn. akt VII Ns (...), Sądu Rejonowego w M. sygn. akt II K (...), Sądu Rejonowego w S. sygn. akt III RNsm (...), historii choroby A. C. (2) ze szpitala w I. wraz z załączoną dokumentacją medyczną - 2 teczki.

Sąd dał wiarę zeznaniom powodów R. C. (1), T. C. (1), S. C. (1), E. M. (1) i A. C. (1), gdyż są one rzeczowe i logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w sprawie nie budziła zdaniem Sądu wątpliwości i nie była przez strony kwestionowana.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. C. (1), E. W. (1), A. J. (3), N. K. i S. B. (2), gdyż korespondują one ze sobą i zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Podkreślić należy, że niewielkie różnice w zeznaniach świadków, dotyczące zachowania A. C. (2), np. tj. czy chwał się on lub zataczał, nie przekreślają wiarygodności zeznań świadków, natomiast istotnym jest, że dla wszystkich wskazanych osób A. C. (2) znajdował się pod widocznym wpływem alkoholu: inaczej mówił, „bujął się”, chwał lub zataczał. Również na odmienną ocenę wiarygodności zeznań tych świadków nie wpływa także fakt, że jedynie część ze świadków wskazała, iż bezpośrednio przed zdarzeniem poszkodowany

przemieścił się w stronę samochodu (S. B. (1), E. W. (1)), gdyż różnica ta wynika z faktu, że świadek A. J. (1) tego momentu nie widziała, natomiast świadek N. K. czy świadek D. C. (1) znajdowali się wtedy w samochodzie.

W ocenie Sądu opinia sądowo-lekarska z dnia 22.07.2011 r. sporządzona przez biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej C. M. im. L. R. w B. (...) w T.: dr D. Z. i dr E. B. w sprawie karnej Sądu Rejonowego w M. sygn. II K (...) jest jasna, logiczna i szczegółowa, a wnioski należyte i wyczerpująco uzasadnione.

Również w ocenie Sądu opinie biegłego sądowego w dziedzinie techniczno-kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej dr. inż. W. D. (2) oraz biegłego sądowego w dziedzinie medycyny sądowej dr hab. med. C. Ż. (2), biegłego sądowego specjalisty medycyny sądowej dr hab. med. C. Ż. (2) oraz biegłego sądowego neurochirurga dr med. R. S. były jasne i logiczne, ich wnioski należyte i wyczerpująco uzasadnione, a nadto nie zostały one skutecznie zakwestionowane przez strony.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika powodów o przesłuchanie biegłej R. S. ze wskazaniem nowych zarzutów, albowiem pełnomocnik powodów w określonym terminie 14 dni nie wskazał wszystkich zarzutów i nie wniósł o przesłuchanie biegłej na rozprawie (k. 430). Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny neurologii i rehabilitacji medycznej A. G. z listy Sądu Okręgowego w Lublinie, albowiem pełnomocnik powodów nie zakwestionował w sposób skuteczny opinii biegłego neurochirurga i biegłego medycyny sądowej i nie wykazał, aby te opinie zawierały błędy niedokładności, niejasności, a nadto pełnomocnik powodów nie wykazał, że uwzględnienie tego wniosku dowodowego nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy (k. 430). Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika pozwanego o przeprowadzenie dowodu z dokonania oględzin miejsca wypadku, z udziałem biegłych, Sądu i świadków, albowiem wystarczającym było dokonanie oględzin przez biegłych, natomiast opinii biegłych W. D. (2) i C. Ż. (2) wynika, że przeprowadzenie dowodu z oględzin, a w istocie z eksperymentu nie miałyby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (k. 245v, 430v).

Sąd zważył, co następuje:

Powodowie R. C. (1), T. C. (1), E. C., S. C. (1), A. C. (1) i P. C. – jak następcy prawni zmarłego A. C. (2) roszczenie swoje wywodzą z art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie natomiast z obowiązującym w dniu wypadku art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 j.t.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym z art. 36 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym, a więc w art. 444 k.c. tj. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ponadto zgodnie z art. 445 § 3 k.c. roszczenie o zadośćuczynienie przechodzi na spadkobierców tylko wtedy, gdy zostało uznane na piśmie albo gdy powództwo zostało wytoczone za życia poszkodowanego.

Niewątpliwie przysługujące A. C. (2) roszczenie o zadośćuczynienie przeszło na jego spadkobierców, gdyż powództwo wytoczono za życia poszkodowanego, tj. w dniu 3.06.2011 r. o godz. 9:45 - a zmarł on w tym dniu o godzinie 11.00. Na mocy art. 445 § 3 k.c. powodowie co do zasady są zatem legitymowani do tego, by żądać zadośćuczynienia za krzywdę, które to roszczenia poprzednio przysługiwało pokrzywdzonemu zmarłemu. Roszczenia powodów winny odpowiadać należnym im udziałom w spadku po zmarłym A. C. (2), a nadto zmarłym G. C. (1) (ojcu pokrzywdzonego) – zgodnie z treścią postanowień: Sądu Rejonowego w S. z dnia 7.05.2012 r. sygn. akt I Ns (...) oraz Sądu Rejonowego w K. VII

Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w S. z dnia 9.05.2013 r. sygn. akt VII Ns (...) w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku – a zatem po 1/6 części.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu związanego z brakiem zgody sądu opiekuńczego na wytoczenie przez G. C. (1) powództwa w imieniu małoletniego syna A. C. (2), należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 101 § 3 k.r.o. rodzice nie mogą bez zezwolenia sądu opiekuńczego dokonywać czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu ani wyrażać zgody na dokonywanie takich czynności przez dziecko. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie zawiera katalogu czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu, przy czym niewątpliwie uznaje się za takie czynności bezpośrednio rozporządzające lub zobowiązujące do rozporządzenia, a dotyczące zbycia substancji majątku, obciążenia go prawami rzeczowymi ograniczonymi lub zmiany jego przeznaczenia. Czynność procesowa w postaci wytoczenia powództwa co do zasady zmierza do przysporzenia bądź zachowania przysługującego małoletniemu roszczenia, nie stanowi zatem czynności przekraczającej zwykły zarząd. Podejmowanie czynności zachowawczych mieści się w granicach zwykłego zarządu.

W świetle tych kryteriów czynność podjęta przez G. C. (1) w imieniu małoletniego A. C. (2) polegająca na wytoczeniu powództwa w przedmiotowej sprawie, nie jest czynnością przekraczającą zwykły zarząd, dla której dokonania wymagana jest zgoda sądu opiekuńczego.

Ponadto podkreślić należy, że nawet jeśli przyjąć, że w przedmiotowej sprawie koniecznym byłoby udzielenie zgody przez sąd opiekuńczy na wytoczenie powództwa – to i tak z uwagi na okoliczności sprawy – należałoby uznać, że powództwo zostało skutecznie wytoczone przez przedstawiciela ustawowego zmarłego poszkodowanego. Sąd orzekający w sprawie, w której na wytoczenie powództwa wymagane jest zezwolenie sądu opiekuńczego, w sytuacji, gdy brak takiego zezwolenia z uwagi na śmierć poszkodowanego nie może zostać usunięty, może samodzielnie ocenić, czy przedstawiciel ustawowy uzyskałby zezwolenie sądu opiekuńczego na wytoczenie powództwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.11.2008 r., sygn. akt IV CSK 306/08, OSNC 2009/12/169). W okolicznościach niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, że G. C. (1) który w imieniu A. C. (2) wytoczył powództwo o zadośćuczynienie, uzyskałby takie zezwolenie. W konsekwencji uznać należało, iż wytoczenie powództwa dokonane zostało skutecznie przez przedstawiciela ustawowego poszkodowanego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że winę za spowodowanie w dniu 14.04.2011 r. wypadku – w wyniku którego śmierć poniósł A. C. (2), ponosi D. C. (1), kierujący samochodem marki V. (...), nr rej. (...), objętym umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u poprzednika prawnego pozwanego. Zgodnie więc z art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 powyższej ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, jak również art. 445 § 1 k.c. pozwany jest – co do zasady - zobowiązany do wypłaty powodom żadanego zadośćuczynienia.

Odnosząc się natomiast do podniesionego przez pozwanego zarzutu przyczynienia się zmarłego A. C. (2) do powstania szkody, to w ocenie Sądu należy uznać ten zarzut za uzasadniony. Zgodnie z art. 362 k.c., jeśli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. W przypadku gdy odpowiedzialności sprawcy szkody opartej na zasadzie ryzyka, przesłanki zmniejszenia odszkodowania (zadośćuczynienia) winny być formułowane mniej rygorystycznie: po stronie poszkodowanego nie musi zachodzić wina, a wystarczy, że poszkodowanemu można uczynić zarzut obiektywnie nieprawidłowego zachowania się.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego A. C. (2) dobrowolnie uczestniczył w zabawie rówieśników na boisku piłkarskim, w trakcie której D. C. (1) zdecydował się na wykonywanie tzw. „bączków”. A. C. (2) nie zachował przy tym należytej ostrożności, gdyż w trakcie wykonywania niebezpiecznego manewru znajdował się na boisku, gdzie te manewry były wykonywane, a następnie podszedł do znajdującego się w ruchu samochodu. Przy tym pokrzywdzony w dniu wypadku spożywał alkohol w dużych ilościach - w chwili zdarzenia miał 1,76 promila alkoholu we krwi – co w ocenie Sądu musiało wpływać na jego ocenę sytuacji i ewentualnego zagrożenia ze strony poruszającego się pojazdu. Pozwany w swej odpowiedzi na pozew wskazał na powyższe okoliczności, wnosząc z tego powodu o ustalenie

przyczynienia się zmarłego do powstania szkody, a strona powodowa tej argumentacji nie podważyła. W świetle powyższych okoliczności należy zdaniem Sądu przyjąć przyczynienie A. C. (2) w wysokości 30%.

Brak natomiast podstaw do ustalenia przyczynienia się zmarłego do powstania szkody z powodu ciężkiego pobicia. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby poszkodowany kilka dni przed wypadkiem został ciężko pobity: miał on podbite jedynie oko, co wymagało jedynie opatrzenia przez lekarza, a nadto z opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej po śmierci A. C. (4) na potrzeby postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w M. sygn. II K (...) wynika, że ta okoliczność nie przyczyniła się w jakimkolwiek stopniu do śmierci poszkodowanego.

Jak już wcześniej wskazano, zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym, a więc w art. 444 k.c., tj. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W niniejszej sprawie chodzi nadto o ustalenie zadośćuczynienia w wysokości, jaka przysługiwała pokrzywdzonemu, tj. takiej sumy, jaka byłaby odpowiednia dla naprawienia krzywdy doznanej przez niego (o którą wystąpił z powództwem za życia). Na określenie wysokości zadośćuczynienia nie powinien być wpłynąć fakt, że kwota z tego tytułu przypadnie jego spadkobiercom.

A. C. (2) w chwili wypadku miał zaledwie (...) lat, był młodym, energicznym i sprawnym człowiekiem. W wyniku zdarzenia z dnia 14.04.2011 r. doznał uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego poprzez rozległy krwiak podtwardówkowy skutkującego porażeniem i niedowładem czterokończynowym, utrwalonego rozlanego uszkodzenia mózgu znacznie utrudniającego sprawność ustroju wymagające opieki innych osób. Pokrzywdzony przez okres prawie 2 miesiące przebywał w szpitalu, był nieprzytomny, jego stan był bardzo ciężki. Przeszedł zabieg płatowego otwarcia czaszki po stronie lewej, ewakuowano rozległy krwiak. Z powodu ogromnego rozwijającego się obrzęku mózgu po zabiegu nie udało się przywrócić ciągłości skóry nad miejscem trepanacji, doszło do zakażenia zawartości przepukliny mózgowej. Od momentu uderzenia występowały różnego stopnia dolegliwości bólowe, w momencie kiedy doszło do narastania krwiaka i obrzęku mózgu to dolegliwości i wszelkie bodźce zewnętrzne nie były przez pokrzywdzonego odczuwane: był on nieświadomy i pozbawiony orientacji co do miejsca, czasu i okoliczności w których się znalazł. A. C. (2) przeszedł nadto zabieg tracheotomii, który ułatwił mu oddychanie oraz zmniejszył dolegliwości związane z zaleganiem gęstej wydzieliny w drogach oddechowych. Ze względu na leki chory nie odczuwał dyskomfortu związanego z rurką tracheostomią. Zachowane zostały jedynie odruchy pionowe – prężenia kończyn: początkowo zgięciowe, potem wyprostne, prymitywne odruchy żucia – niezależne od woli pacjenta i wynikające z działania ośrodków zlokalizowanych w pniu mózgu. Wszelkie te reakcje ruchowe były nieświadome i świadczyły niezbicie o uszkodzeniu pnia mózgu na poziomie śródmózgowia na skutek jego ucisku i przemieszczenia. Brak podstaw, aby stwierdzić, iż u A. C. (2) doszło do odleżyn, ponadto chory miał kontynuowane leczenie przeciwbólowe i uspokajające, co niweluje ból w przypadku ewentualnych odleżyn. Podkreślić należy, że los A. C. (2) był przesądzony już w kilka minut po uderzeniu go w głowę przez samochód. Do szpitala trafił już ze znacznym nieodwracalnym uszkodzeniem mózgu, ustąpiło krążenie mózgowe – jest to stan nieodwracalny i nieuchronnie prowadzi do zgonu. Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu A. C. (2) wynosił 100%.

Biorąc zatem pod uwagę powyższe okoliczności, w tym rozmiar doznanych cierpień, następstw, wiek powoda w chwili wypadku, należy zdaniem Sądu uznać, iż wysokość należnego A. C. (2) zadośćuczynienia za doznaną krzywdę winna wynosić 600.000 zł, przy czym - zgodnie z art. 362 k.c. - mając na uwadze stopień przyczynienia się zmarłego do powstania szkody w wysokości 30% należna kwota winna wynieść 420.000 zł. Natomiast roszczenie o zadośćuczynienia w pozostałym zakresie należy uznać za wygórowane i bezzasadne.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powodów R. C. (1), T. C. (1), S. C. (1), E. M. (1), A. C. (1) i małoletniej P. C. – reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego E. M. (1) kwoty po 70.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.06.2011 r. tj. od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu pozwanemu, do dnia zapłaty (**punkt 1 wyroku**).

Zasądzone kwoty odpowiadają należnym powodom udziałom w spadku po zmarłym A. C. (2), a nadto zmarłym G. C. (1) (tj. po 1/6 części z kwoty 420.000 zł).

Natomiast żądanie zadośćuczynienia ponad zasądzoną kwotę – jak nadmiernie wygórowane, a także żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 14.04.2011 r. – jako bezprzedmiotowe w chwili śmierci A. C. (2), należy oddalić (**punkt 2 wyroku**).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc między stronami te koszty, albowiem określenie należnej powodowi sumy zależało od oceny Sądu (**punkt 3 wyroku**).

Natomiast o nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 uksc i art. 100 k.p.c., nakazując pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w K. kwotę 22.717 zł 46 gr tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, przy czym koszty te obejmują opłatę sądową oraz wydatki w części wypłaconej ze Skarbu Państwa i niepokrytej z zaliczek, a stanowiące koszty sporządzenia opinii przez biegłych (**punkt 4 wyroku**).

SSO Andrzej Nawrocki